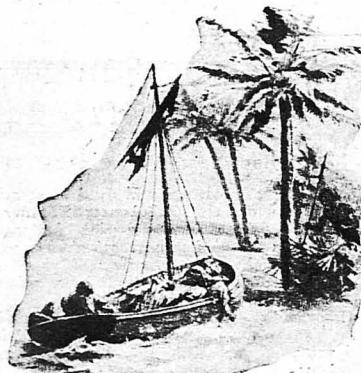

ΑΓΓΑΙΚΗ ΦΙΔΙΑΦΙΤΙΑ

TOY OWEN HALL

Η βάρκα μας είχε άραξει σε κάποια αμμουδιά...

μάτια τους δρθανόγιχτα και τά χαρακτηριστικά την έκφραση της τελευταίας άγωνίας τους. Μέ φρίκη συλλογιζόμουν πώς σε λιγό θά έρχονται κι' ή δική μου σειρά...". Εκλεισα πάλι τα μάτια και βιβίστηκα σ' ένα παράξενο ύπνο. Μέσα στη βθύσιο μου αυτή, έξακολουθούσαν νά βλέπω τά γουρλωμένα μάτια των συντρόφων μου και μά παράξενη βοή γέμιζε τ' αυτιά μου, που μ' έκαναν νά βυθίζωμαι άλογανα περισσότερο σ' ένα άτελειωτο χάσος. Πόσες όρες πέρασαν έτσι, δέν ξέρω. Μά ξαφνικά μοδ φάνηκε πώς σκουπιά παραδένεις φωνές που έμοιαζαν με σύδριασματα ζώων, ένω συγχρόνως ένοιωσαν τά τραύταγμα, σάν νά είχε προκρούσει η βάρκα μας σε κάποια αμμουδιά.

"Ανοιχά άμεσως τα μάτια μου κι' αύτό που είδα, μοδ έκανε την έντυπωσι ζήτη έξακολουθούσαν νά βλέπω φανταστικές μορφές μέσα στούς παροξυσμούς του πυρετού μου. Ψηλά, πανώ από το κεφάλι μου, έλεπα τούς διπλαίσιους κλώνους μιας χουρμαδιάς, καὶ δίπλα μου μάρους, γυμνούς άνθρωπους που χειρονυμούσαν, ουρλιαζαν και χοροπηδούσαν σάν δαμιουργείν, ένω άλλοι απ' αυτούς ήταν κύτταζαν περίεργα. Σχεδόν άμεσως έχασα τις αισθήσεις μου. "Οταν συνήθησα, βρέθηκα ξαπλωμένος μέσα σε μιά καλύβη και παρακενεύεινος κυτταζα τις φάσεις με τά παράξενα σχέδια που άποτελούσαν τήν δροφή της. Όλογυρα, άραδισμένα σάν στολιδιά, ήσαν κρεμασμένα άθρωπα κρανία κι' ή κενές κόγκες τῶν ματιών του μ' έκαναν νά ριγήσω από φρίκη... Έκείνη τή στιγμή ένα χέρι—ένα άπολό γυναικείο χεράκι—άνασκηκε λίγο τό κεφάλι μου καὶ μέ τό άλλο της χέρι ή γυναίκα αύτή έφερε ίσης τά χειλή μου ένα μεγάλο κογχύλι γειμάτι δροσερό νερό. Κατάπια μέ δυσκολία τις ποώτες γουσιές και κατόπιν άρχισα νά πινω λαμαργαρά, σχόρταγα. Ή σγιγιωσή πέρασε τό μελαχρινό χεράκι της απάνω στό φλογισμένο μέτωπό μου, μ' ένα τρυφέρο, μητρικό χάδι που μού έφερε τη γλυκειά διάθεσιν νά έγκαταλειψθω μ' εμπιστοσύνη στά χέρια αυτά, που μέ τόση τρυφέρτα μέ περιποιόντουσαν.

Κοιμήθηκα! Πόσες δρες, δέν ξέρω! Θυμούμαι μονάχο ποις ζταν ζύπνησα, αίσθανθηκα τόν έαυτο μου καλύτερα καὶ ήπια πάλι μέ άπόλαυσι τό δροσερό νερό που μού πρόσφερε τό ίδιο πάντοτε χέρι. Κατόπιν ρούφηζας τό περιεχόνειν ένός άλλου κογχυλίου. "Ένα πυκνό γάλα, που μύριζε σάν κοκοκάρυδο. Καὶ πάλι ένοιωσα τό άπαλό χάδι τού μικρού χεριού και βιβίστηκα σ' έναν εύχάριστο, ήσυχο ίπνο...

"Οταν ζύπνησα, μπρέσσει κι' άνακαθήσα στή στρωμή από ζεραμένα χόρτα, στάναν στήν όποια μ' είχαν ξαπλώσει, και

Ο γέρο - μάγος τινάχτηκε σάν τόπι στὸν οἴρο...

ΤΟ ΡΟΤΤΑΛΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

κύτταζα περίεργα τή νέα που καθισμένη δίπλα μου, περίμενε νά ξυπνήσω. Ήταν μιά λεπτοκαμωμένη κοπέλα και δεκαπέντε χρόνων, μέ κατάμαυρα, σάν μετάξι μαλλιά και μεγάλα βελούδινα μάτια. "Οπως έμαθα άργότερα, ήταν ή κόρη τού άρχιγονού τῆς φυλῆς, στού όποιο τήν καλύθα βρισκόμουν. Μονάχα στό τέλος κατάλαβα πώς ή βάρκα μας είχε έξωκειλει ο' ένα ησιοί κατσικημένο από άγριους, από καινιθόλωσις!...

Η μικρούλα λεγόταν Ματούσσα και είχαν άναλαβει τή νοσηλεία μου. Από τότε, κάθε μέρα, ή Ματούσσα μού έφερνε τά πιό έκλεκτά φρούτα που εύρισκε, μπανάνες, χουρμάδες και άνανάδες, γάλα του κοκοκάρυδου και άλλα σγρωτά, παράξενα κι' ώραία φρούτα! Καθόταν δρες άλογληρες κοντά μου και προσπαθούσε νά μοι μάθη τή γλώσσα τῆς φυλῆς της. "Οταν δυναμώσα λιγάκι, άρχισα νά βγαίνω από τήν καλύθα και προχωρούσα λίγα βήματα μέσα στό δάσος, σπου περνούσα τήν δύνερβρων.

"Απόλαμβανα τή χαρά τῆς ζωῆς που έναντιαγύριζε σε μένα οιγάντια, κύτταζη μέ νοστράγια τήν απέραση θάλασσας και μέ απορία άναφριμούσαν πάτε θά περνούσα κανένα πλούτο νά παρακολουθούσαν τίς κινήσεις μου, κρυμμένοι πίσω από τούς κορμούς τῶν δέντρων. Η Ματούσσα δένη έφευγε από τό πλευρό μου, και τή νύχτα ακόμα τήν ένοιωσα πατνοτε δίπλα μου, ζτούπη ιά μέ άνηρετήσην.

Κάποτε, μέ κατάπληξη απέντηθην πώς η Ματούσσα δέν μέ περιποιότα πειά όπως πριν. Δέν μοι έφερνε πειά τόσο έκλεκτά φρούτα και τά διάφορα τρόφιμα που άκουμπούσε χάμη μπροστά μου, απάντα σ' ένα φύλο μπανανών, δέν ήσαν δρεκτικά όπως άλλοτε. Ούτε μέ βιαζε νά τρώω, όπως έκανε ίσης τώρα. Μόνο καθόταν και μέ κύτταζε μέ μιά έκφραση άγωνίας στά ώμοφρα βελουδινά μάτια της και φαινόταν εύχαριστημένη ή απόρια πάρω... δέν έτρωγα.

Μισή μέρος ο πατέρας της ήρθε ξαφνικά και στάθηκε μπροστά μόνο τήν ώρα που έτρωγα, και άστα είδε τήν ή τροφή μου δημιαν καλή, θύμιασε τρομερά κι' έστειλε άμεσως τή Ματούσσα νά μοι φέρη καλές μπανάνες και φρεσκοβρασμένο ρύζι. Κατόπιν έσκυψε, έψαψε τά μπράτσα μου και τών μηρούς μου, μοι έρριψε ένα παράξενο βλέμμα, κάτι μουσιμούρισε και άπομακρύνθηκε.

Στήν άρχη δέν κατάλαβα, άλλα στήν είδα τό πονεμένο βλέμμα τής μικρής μαύρης καρφωμένο απάνω μου μέ οίκτο, μονομιᾶς κατάλαβα ήταν ένιοσδες τό φλαφίμα του που πατέρας της!

Είχα γλυτώσει από τήν τρικυπία, νιά νά πέσω στά χέρια τῶν καινιθόλων!

"Εμεινα έκει σκίνητος, παγωμένος από φρίκη μου. Κατάλαβα τότε γιατί ή Ματούσσα, ύπαν είδε πώς είχα άνακτησει τής δυνάμεις μου, λιγότευτε τήν τροφή μου. "Η φωλιά μικρούλα προσπαθούσα νά μέ σώση από τό φριχτό θάνατο που ήταν μέ περιμενε... Τήν κύτταζα κατάπια και τότε έκείνη έκρυψε τό πρόσωπό της μέσα στά χέρια της. Δέν τολμούσε ν' αντικρύστη τό βλέμμα μου.

Κατόπιν, μηχανικά, έξακολούθησα τό φαγητό μου...

Τί μπορούσα νά κάνω: "Η μουσιμούρισα θυμόμουσαν τά σατανικά ούρλιασματα τής χαράς τους, ήταν μέ βρήκαν στήν παραλία και μέ μετέφεραν στήν καλύθα τού άσχηγον. Γι' αυτό λοιπόν μέ είχαν περιποιηθή δύο πολύ γι' αύτο μέ παρακολουθούσαν σέ κάθη βήμα μου... "

"Εμεινα ήτας τό βράδυ στήν ίδια θέσι, κυττάζοντας μελαχγολικό τό πελαγος. "Οταν νύχτων, σηκώθηκα και πήγα νά έπλωθω μεσα στήν καλύθα. "Α-

μιλητή ή Ματούσσα με άκολούθησε.

Δέν ξέρω πόσες ώρες κοιμήθηκα, άλλα έσφυνικά ζύπηνα μ' ένα δυνάρερστο συναίσθημα, με τη βεβαιότητα πώς είχε φθάσει τό τέλος μου.

Μπροστά μου άτεκναν δύο ίθαγενείς με άναμμένες δάδες στά χέρια τους. Τά μάτια τους έλαμπαν παράξενα, καθώς μου έγινεναν νά τους άκολουθήσω. "Η Ματούσσα είχε γίνει έφαντη, Σήκωτσα και τους άκολούθησα χωρίς αντίσταση. Τι μπορούσα να κάνω;

Με ώδηγησαν στη μεγάλη καλύθα του Συμβουλίου. Οι ιθαγενείς ήσαν δύο συγκετωρωμένοι έκει. Κρατούσαν λόγχες στό δάδανο χέρι τους και άναμμένες δάδες στά άλλα. Κοντά στην είσοδο διέκρινα τη Ματούσσα, ζαρωμένη σε μια άκρη. "Όταν είδε πώς την κύττασα, έφερε τό δάγκωτό της πρώτα στά γείλη της, κι' έπειτα σ' αυτή της και κατόπιν έριξε ένα έκφραστικό βλέμμα στή θάλασσα. Μιά σκέψη πέρασε σάν άστραπή από τό νου μου! "Αργοκράτηκα, και κοντέψαν νέ ερωνισμό όπως χαρά! Μέσα στή οιγή τής νύχτας, είχα διασκρίνει ήχο κουπιών!.. Όστροσο, οι μαύροι δέν φάνκαν πώς άκουσαν τίποτε. Σ' ένα νεύκα τού άρχηγου των, δύο άδρες μ' άπρασιν, με κάρησαν άπαντα σ' ένα σκαμνί και μ' έδεσαν σφήτα σ' ένα παλούκι, άπτικρι μπό τό θρόνο του άρχηγου των κανινέλων. Κατόπιν ένας γέρων μάγος της φυλής ασφαλώδες τό σώμα, προχώρησε στό κέντρο της καλύθας και άρχισε ένα παράξενο, έξωφρενικό χορό, τόν όποιο συνέβη με γρύλισματα. Μέ απάταστη εύλυγυστα γιατί έναν άθωπο της λικίδιας του, πήγαιναν κι' έρχοταν, πρόδοσε και χειρονομόδες κι' άλωνεν ό χορός του γινόταν πιο άγριος, ό ότου στό τέλος πλησίασε σε μια άκρη της καλύθας, ζεκάρφωσε ένα μακρύ σχινί ποι κρεμάνων, στερεωμένο από την ορόφη μ' ένα δύκαδες ρόπαλο στήν άκρη του. Τότε ό γέρω-μάγος έπαψε ό χορεύν κι' άρχισε νά τραγουδάρη ένα άλλοκοτα θλιβερό σκοτώπο -πού δύο ζώ θά τα υθαμάται-ένω συγχρόνως έδιε μια δρόση στό ρόπαλο. Μέ κάθε κίνημα του σχοινούν, τό ρόπαλο έρχοταν πιο κοντά σε μένα... Οι μαύροι ολόγυρα κυττάζαν με μία σατανή λάμψη στά μάτια τους!..

Κι' έγω δεμένος, στό έδωλο του μαρπτύριου, παρακολούθησα με βλέμμα φρίκης τό ρόπαλο πού δύλενα πλησίαζε και πιο πολύ. Είχα χάσει πειά κάθε έλπιδα, και από στιγμή περίμενα τό θεατρίου χύτημα! Κρύος ήδωρας έσταζε από το μέταπο μου... και γύρω μου οι άθλιοι διασκέδαζαν με τήν άγνωσι μου...

Έσφυνικα, μιάς έκτυφλωτική λάμψις πέρασε μπροστά στά μάτια μου, κάτι έπεισε μέσα στην καλύθα κι' έσκασε με δικινούδην κρότο! Ο γέρω μάγος τινάχτηκε φωλά σάν τόπι και έστειας κέτω νεκρός. Συγχρόνως, βγάζοντας άγριες φωνές φρίκης, οι μαύροι έφευγαν πανικόδηλοι απ' όλες τις μεριές...

Κύπταξα τριγύρω μου με σαστιομένο βλέμμα. "Έθλετα μπροστά στά πόδια μου τά πτώματα του γέρω-μάγου, και τού άρχηγου της φυλής, και τό φονικό ρόπαλο που ταλαντεύθαν δάκρυα στήν άκρη του σχοινούν. "Έχει άκουγότουσαν φωνές και πυροβολισμού! "Έχασα τίς αισθήσεις μου...
.....

"Οταν συνήθισα, ένοιωσα τό τρυφερό γάδι της μικρής Ματούσσα άπάνω στό μέτωπο μου. "Ανοίξα τά μάτια μου. Ο ήλιος είχε άναπτείλει, και ή πρωινή, θαλασσία αύρα, δρόσιζε τό μέτωπο μου. "Ένας! "Αγγος οιάιωματος ήταν γονατισμένος δίπλα μου και μερικοί νωτές στεκόντουσαν γύρω μου και με κύτταζαν με περιέργεια:

— Άλλο!.. πατιδί! τραύλισα, σαστιομένος. Τί συμβαίνει!..

— Συμβαίνει, είπε ο οάιιωματικός ένω σηκωνόταν, πώς ή καλή σου Μοΐρα μάς έφερε έ-

γκαρίων έδω, και χρεωστεῖς τή ζώη σου σ' αύτό το μαύρο άγγελοδδή, τό - όποιο έτρεξε στήν παραλία, τή στιγμή που διποθετάζομαστε και μάς ειδοποίησε πώς κινδυνεύει!.. "Ένα λεπτό άνομα, και τό ρόπαλο του θανάτου θά σε έιχε στείλει άνωσα στό άλλο κόσμο. — Έγκαριστό! είπα, κιντάζοντας μ' εύγνωμοσύνη τή Ματούσσα και τους συμπατριώτες μου.

— Ήμουν άλληντά τυχερός!

— Επρότεινα στή Ματούσσα νά την πάρω μαζί μου, άλλα ή μικρή μαύρη δέν θήλησε νά έγκατασιέψη τους δικούς της.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

ΤΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΛΑΧΕΙΟ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

Εις την 18ην κλήρωσιν τού Έβδομαδιαίου Λαχείου μας, δό 1ος αριθμός κερδίζει δόλαρηληρον τήν σειράν τών βιβλιών τής Βιβλιοθηκής τού "Μπουκέτου".

Έννεα κατά σειράν άριθμοι κερδίζουν από έναν βιβλίον των περιήγημον μυθιστορήματος "Ο Καπεταν Φάντασμα".

Έπισης πάντες οι άριθμοι, οι λήγοντες εις τά δύο τελευταία φωτίσιμα στή 1ου άριθμο, κερδίζουν από έναν Ήμεροιόγιον τού "Μπουκέτου", όποιουδήποτε έτους θέλουν, έκ τών εύρισκομένων εις τήν τών βιβλιοθηκή τού "Μπουκέτου".

Οι έν Αθηναίσ κερδίζοντες θά φέρνουν τό πούλο μετό τον αύτω δελτίον στά Γραφεία μας και θά παίρνουν τά δώρα των. Οι έν τας Έπαρχιας θ' αποκόπουν και θά μάς στέλνουν τά δελτία των και θά αλισθάνουν τά δώρα των μετό το Ταχυδρομείον ή μέσω των Υποπρατορείων μας.

Κάθε άναγνωστής δύναται στή άγοραζή και δύο και τρία φύλλα, για νά έχη περισσότερες έπιδειξης κέρδους.

Τά αποτελέσματα τών λιληρώσεων δημοσιεύονται κάθε έδομάδα στά φύλλα τού "Μπουκέτου".

Οι κερδίζοντες πρέπει νά σπεύσουν νά παραλάβουν τά δώρα τους μηνών, άλλως δέν εύθυνομεθα σχετικώς.

Η 16η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

[Οι κερδίσαντες αφιεμι και τά δώρα]

Στής 5 μ. μ. τής περασμένης Τετάρτης 14 Μαρτίου έγινεν εις τά Γραφεία μας ή 16η κλήρωσις δια τήν διανομήν τῶν δώρων τού Έβδομαδιαίου Λαχείου τού "Μπουκέτου", πομπασμένων πολλών λογιών και δημοσιογράφων και πλήθης αναγνωστών μας. Από την πλειωτίδα, εις τήν ωτίαν είζοντες τεθή ώιον ό αριθμο, οι δημοσιεύοντες εις τα φύλλα τού "Μπουκέτου", ανασύνθησαν κατά σειράν οι έξι άριθμοι:

— Όι 1οι άριθμοις 4696, δύσις κερδίζουν οι πλέοντες των βιβλίων τής Βιβλιοθηκής τού "Μπουκέτου".

Οι κάτιοθι ένεια άριθμοι περιθέουν ανά έν βιβλάριον τού περιήγημον μυθιστορήματος τού Πώλη Φεβέρ, "Ο Καπεταν Φάντασμα":

— 21084, 15603, 04716, 15587, 22966, 22964, 12714, 11474 και 13582. Έπισης πάντες οι άριθμοι οι λήγοντες εις 96 (μήτα εις τά δύο τελευταία φραγμή του 1ου άριθμοις 4696), περιθέουν ανά έν Ημερολόγιον τού "Μπουκέτου", τής άρεσεστες τῶν τεχνών.

— Όσο, έν τών έπαρχιων περιθέουν δόρια, πρέπει νά μάς αποτελεύτων τά δελτία με τών κερδίζοντας λόγιων τού θέλουν την πλειονότητα.

— Η 16η πλήρωση τού Έβδομαδιαίου Λαχείου τού "Μπουκέτου" θύ γίνεται κατά πάντα εις τή Γραφείων μας (Λεξι 7), τή δην μαι τής Τετάρτης 21 Μαρτίου. "Οσος έπιθυμειν, δίναντας νά παρευεδούν.

— Επισης οσι έν τών άναγνωστών τῶν Έπαρχων περιθέουν βιβλία, πρέπει νά μάς στείλουν τά σχετικά δετία με τών κερδίζοντας λόγιων, ανάθημα, ανάγματας έπι τον δελτίον τού καθαύτου, θά παραλάβουν δέ τά βιβλία των άπο τά Υποπρατούσιν τής Έπαρχιας των, εις τά πατίσια ή αποταλή - εξ τοπι - μετά σχετικούς δημοσιευτικούς και έξειγνηματική γεγονότων.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύονται κατά σημειο σηνεγένεια τῶν δημοτικών τῶν τυχερών τού Έβδομαδιαίου Λαχείου τού "Μπουκέτου":

— Οι κ.κ. Ανδρέας Έκαρχος Αγρινίου, I. Μαντζουράκης Πρόπτωτον Τάγματος Εύκωνων Εντάσθα, Αν. Κανονιστικής Αλικαρνασσού 12 Εντάσθα, Β. Βελτενών Πλάται, Παν. Ανδρικόπολης Πατρών, Γ. Βασιλείου Μακράς Στοάς 22 Πειραιώς, Εστ. Περιφερείας Ηρακλείου, Κ. Ψαράς καθηγητής Ναές Ματινού Νομού Κανάριαν 28 Πειραιώς, Εστ. Περιφερείας Ηρακλείου, Κ. Ναυαρινού Γραμματείας Αρτας, Σταμ. Κυριακίδης Φιλολάου 50 Εντάσθα, Δημ. Σάμας Κέρκυρα, Φιλ. Περισάνας Κύπρου, Α. Μανδιάρης Καζάνου Λαυράκιου, Θ. Καρπούζης Μακεδονίας, Ελ. Τολεύτη, Νικ. Σαδιάσ Χιονί, Γ. Ζαζόπουλος Εντάσθα, Κ. Σακελλαρόπουλος Αρκαδίου 3 Εντάσθα, Γ. Αυλούσσης Εμπορ. Τράπεζα Εντάσθα, Αγ. Περλαντής Παγκράτη, Ι. Πιστόλης Καπασιανή, Θ. Κανωνιστικής Εντάσθα, Νικ. Σήτης Βόλου, Ζαμπέτα Φωστάνου Τήνος, Π. Ιωαννίδης Καρατζής Β Πειραιώς, Κ. Καρασέλης Νικόπολης 34 Εντάσθα, Μάρθα Πολίτου Βραχωσού 15 Εντάσθα, Θ. Ζανιώτη Κλεοδούλου 5 Εντάσθα, Βασιλ. Μπαζέας Ευριπίδου 14 Εντάσθα, Γ. Μαντάς δύος Βούλγαρον 110 Πειραιώς, Ο. Πατράκος Νέων Πολύγωνων, Σπ. Κατρίτσης Βίκτωρος Ούγγη 33 Εντάσθα, Στ. Καρπάκης Νέων Πολύγωνων, έκερδος ισάν Ημερολόγιον τού "Μπουκέτου".

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ", ΑΚΥΡΩΝ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 18η

ΔΩΡΑ ΧΡΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 22 Μαρτίου 1934.

The present lottery is not valid in United States of America